

היור הטייס

נבחר ♦ באוסלו, ליו"ר ה- סטורטינג, בתי-הנבחרים הנורווגי, יו' בנקוב, 61, שהיה, לפני 20 שנה, היהודי הראשון שנבחר אי פעם ל- פרלמנט הנורווגי. בנקוב, נכרו של צלם-החצר אצל הצאר הרוסי, נמלט מנורווגיה במלחמת-העולם, כדי לשרת כטייס בחיל-האוויר הנורווגי בגולה.

מלכודת השיא

נחוג ♦ בלונדון, יום-הולדתו ה- 33 של מלכודת העכברים, מחזה המתח, פרי עטה של אגאתה כריסטי, שהוא המחזה שהוצג מיספר הפעמים הרצוף הרב ביותר בהיסטוריה — עד כה 13,731 פעמים בלונדון בלבד, מיספר שאינו כולל את אלפי הפעמים שבהן הוצגה המלכודת ב-43 ארצות, שלי-23 לשונותיהן תורגם המחזה.

הכוכב המתדלק

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-55 של קלינט איסטוור, כוכב-הקולנוע שהחל את דרכו במערבוניה-הספאטי האיטלקיים (בעבור חופן דולארים; הטוב, הרע והמכוער), המשיך בסידרת הארי המזוהם וצובר עתה מיליונים בהנוקס. איסטוור, גרוש ואב לשניים, היה לפני הקריירה הקול-נועית כורת-עצים, מתדלק בתחנת-דלק ופסנתרן במועדוני-לילה.

איש רבי-פעלים

נחוג ♦ יום-הולדתו ה-65 של יצחק ארצי, ח"כ המערך (מטעם הליברלים העצמאיים), עיתונאי (עורך יומון זמנים המנוח), מישפטן, ראש מחלקת עליית הנוער וסגן ראש עיריית תל-אביב לשעבר. ארצי, יליד רומניה, שעלה ארצה אחר השואה, החל את דרכו בארץ כפועל חקלאי ב- הרצליה, והיה איש משרדי האוצר והחוק, לפני שפנה לפוליטיקה. הוא אביו של הזמר שלמה ארצי, שנקרא בלידתו: שלמה-חיים.

טייס המחותרת

נפטר ♦ בגיל 74, יהודה נאור, איש אצ"ל בטרם-מדינה (ובוגר קורס הטיס של האירגון, שגם הוגלה על-ידי הבריטים לאפריקה), בעלה של אסתר רוזנבלט-נאור, מי שהיתה במשך שנים ח"כית חרות ולפני כן קריינית תחנת-השידור המחתרית של האצ"ל, קול החירות, ואם לשלושה בניהם, שאחד מהם, אריה נאור, היה מזכיר הממשלה של מנחם בגין.

100 אלף דולר

נפטר ♦ בתל-אביב, שלושה חודשים אחר יום-הולדתו ה-94, יוסף זריצקי, זקן ציירי ישראל, שנודע כציורי המים והשמן שלו (עכורם מוצעים מחירים של עד 100 אלף דולר האחר) ושהתפרסם ברעותיו הנחרצות (על בצלאל הירושלמי של שנות ה-20, נגרים דופקים בפטישים ותימנים עושים כל מיני מלאכות — פילגין, שטיחים, ריקמה!) ובחבורת אופקים חדשים, בראשה עמד, אחר שפרש, יחד עם 13 ציירים ופסלים (ביניהם: מרסל ינקו ומשה קסטל) מאגודת הציירים והפסלים. זריצקי גם הודרה, כי בשעתו התחיל לצייר כציבעי מים, מפני שאלה היו הצבעים היחידים שאותם ניתן היה להשיג בארץ-ישראל שלפני 60 שנה.

רפי מת מאיידס

ב ימיו האחרונים היה הגבר הבלונדי היפה שרוי בתוך אוהל-חמצן. רפי מטר, כתב קול ישראל בפאריס, גבר תמיד וחסון, כחש ונחלש. במוצאי-שבת הודיע קול ישראל כאחת ממהדורות-החדשות, כי מטר נפטר בפאריס מ"מחלה קשה". בגלל-אוהב החיים מת ממחלת-האיידס האיומה.

לפני שלושה חודשים פורסם לראשונה במדור-שידור (העולם הזה 4.9) דבר מחלתו של הכתב. מטר היה תמיד בריא-גוף. ועשה דיאטות איך ספור.

זמן קצר לפני הפירסום פגשה את מטר בפאריס סימה אלמוג, מנהלת בלהקת המחול בת-דור. המנהלת ראתה כי מטר רזה מאוד, ושמחה על הדיאטה החדשה והמוצלחת שמצא. לתדהמתה ענה לה מטר כי אין הוא מתנסה בשום דיאטה חדשה, וכי אין הוא מבין את פשר הירידה הפיזיאלית במישקלו.

רפי מטר (38) נולד בפולין. הוא גדל

בבית הוריו בחיפה. אביו יבואן-קפה מצליח, הוא איש אמיד, ונתן לבנו את החינוך הטוב ביותר. רפי למד אמנות ברויאל קולג בלונדון וסיים בהצטיינות. אחרי קריירה קצרה של איש ביטחון באל-על התמנה הצעיר רחבי-כתפיים ככתב קול-ישראל בפאריס.

מטר אהב את עיר-האורות. והיא אהבה אותו. הוא הכיר היטב את המטרופולין. ישראלים שבאו לבקריו זכו בסיוע מודרך בסימטות וכבתי-הקפה. מטר הכיר את הוונות ברחובות האפלים, את השיכורים בכניסה למטרו וגם את העילית המדינית והאינטלקטואלית של צרפת.

בין חבריו היו עורכי-דין מפורסמים, שרים בכירים בממשלת צרפת ואמני צמרת. כולם הכירו את מטר כאיש-שיחה אינטליגנטי ומשעשע.

מטר התגורר בפאריס בדירה של שישה חדרים. שניתנה לו במתנה על-ידי ראש עיריית פאריס, ז'אק שיראק. הדירה היתה מלאה תמיד בחברים. שבאו להתארח. לפעמים היתה הצפיפות בדירה כה גדולה, עד שאפשר היה לראות אורחים ישנים בשורה על השטיח.

מטר לא התרועע דווקא עם הומרי סקסואלים. היתה לו חברה במשך שנים: נורית כהן. בתה של הציירת רות שלום. גם לאחר שנפרד מטר מחברתו הם נשארו ידידים טובים. כיום נשואה נורית לגילעד עברון, בנו של העיתור נאי בועז עברון.

מאז שהתגלתה מחלתו, קיבל מטר שיחות-טלפון רבות וזריי-פרחים מישרי-אל. בייחוד דאג לו אברמ'לה אייזנברג, בן-זוגו של אריק ואן אסל מגלריה 13½ היוקרתית ביפו. אייזנברג סיפר כי לפני שנה וחצי לקה בשטף-דם במוהו ולקה בשיתוק. היה זה מטר שטיפל בו או.

שבועיים לפני פטירתו של מטר טילפן אייזנברג לידרדו. את שפורת-הטלפון הרימה אמו של מטר. שסעדה את בנה בחוליו. בידי הבן הגוסס לא נותר הכוח להרים את שפורת-הטלפון.